

Nün

– Tolga Baş · 23 Mayıs 2013

Dün sen adımı yazarken
Uzun bacaklı kadınlar öldü
güvercinler emekli oldu
sevda şiiirlerinden
yalnız kalmayı öğrendiğinin
ilanını verdi bir gazete
ve bir mezarlığın adresi tarif edildi
şehre yabancı cenaze aracına

Dün
İlk öpüşmesini anımsadı bir çocuk
İlk öpüşmesine veda etti sessizce

Gece uyudu
eflatun dilli bir şairin gözlerinde
şafak çıplak bir devrim kadar sustu dün

Dün sen adımı yazarken
Sokak lambaları misafır oldu
kaldırım taşlarına
bir bahar çiçeğinin inadı boy verdi
o taşların arasından
ve yetinmeyi öğretti bir anne evladına

Dün
Senin azlığının tuzunu özledim
ve manzarasını mavinin
loj bir gürültüde
kuruydu dudaklarımın kıyısı dün ...